

Но, ако се тръгне по *калдърмосанитѣ* пѣтеки и се обходи вътрешността на острова, ще се види, че тукъ има много развалини отъ нѣкогашни палати и църкви. Тѣхъ е строилъ презъ своето царуване славниятъ български царь Самуилъ. Тукъ той се е събиралъ съ своитѣ войводи и боляри на съветъ преди да потегли на бой. Тукъ е празнувалъ своитѣ победи надъ българскитѣ врагове. Тукъ е дочакалъ и страшната вестъ за ослепяването на неговитѣ храбри войници отъ жестокия византийски императорь *Василий българоубиецъ*.

И отъ тия времена, когато красивитѣ царски палати сж се оглеждали въ тихитѣ води на езерото, когато звъна на черковнитѣ кѣмбани се е разнасялъ чакъ до върховетѣ на високитѣ околни планини — отъ тия славни за нашия народъ времена малкото островче въ езерото носи името *Голѣмъ градъ*.

Отъ тия палати и черкви сега се виждатъ само развалини. Много по-голѣми сж следитѣ на нѣкогашнитѣ царски градини. Островътъ и до сега е покритъ съ кичести круши, съ разни ябълки, бадеми, сливи и орѣхи. Но отъ всичко най-прочути сж останкитѣ отъ царскитѣ лозя. Въ всички села около Преспанското езеро знаятъ, че лозята отъ острова *Голѣмъ градъ* даватъ най-хубаво и ароматно вино.

Нѣкогашното потънало въ царски блѣсъкъ островче сега е глухо и пусто. Никой не се решава да се засели и живѣе на него. Като че всички се пазятъ да не нарушатъ спокойствието и тишината въ тия свещенни за българитѣ развалини.

Презъ време на голѣмата война, когато българското знаме се развѣваше по брѣговетѣ на Преспанското езеро, мнозина български офицери и войници отиваха на островчето *Голѣмъ градъ* да се поклонятъ предъ паметницитѣ отъ царуването на славния нашъ царь Самуила.

Хр. Спасовски.